

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
T.a.v. de heer drs. S. Dekker
Postbus 16375
2500 BJ Den Haag

5 oktober 2017
Kenmerk: RVC –2017- 1219

Betreft: advies Concessiebeleidsplan 2017-2025 Regionale Publieke Omroep

Geachte heer Dekker,

Op 13 juni 2017 heeft u de Raad voor Cultuur om advies gevraagd over het concessiebeleidsplan 2017-2025 van de Regionale Publieke Omroep (RPO). De RPO is sinds 31 mei 2016 het samenwerkings- en coördinatieorgaan voor de uitvoering van de publieke mediaopdracht op regionaal niveau. Met de oprichting ervan zou meer onderlinge samenwerking moeten ontstaan en een gemeenschappelijke begrotings- en verantwoordingscyclus voor alle regionale omroepen.

De RPO heeft een concessiebeleidsplan (CBP) opgesteld, waarin hij beschrijft hoe de publieke mediaopdracht tot 2025 op regionaal niveau wordt uitgevoerd.

In lijn met de eisen die de Mediawet stelt aan een concessiebeleidsplan, vraagt u aan de raad in welke mate het CBP van de RPO een beschrijving bevat van de wijze waarop de publieke mediaopdracht op regionaal niveau wordt uitgevoerd. En, in hoeverre die is uitgewerkt in kwantitatieve en kwalitatieve doelstellingen voor het media-aanbod en publieksbereik. Aandachtspunten hierbij zijn de mate waarin wordt bijgedragen aan de journalistiek in de regio, de toekomstbestendigheid van de regionale omroepen en de rol van de koepelorganisatie RPO daarbij.

Eveneens verzoekt u de raad in te gaan op de samenwerking met de NPO, lokale publieke media-instellingen en andere partijen, en ook op de samenwerking tussen regionale publieke media-instellingen onderling en de rol van de RPO daarbij.

De raad heeft een commissie ingesteld die het advies heeft voorbereid. Die commissie bestaat uit Wim Jansen (voorzitter), Bart Brouwers, Joop Daalmeijer en Jaap Visser (secretaris). De raad is verantwoordelijk voor de inhoud van het advies.

Aanbevelingen

De RPO heeft voor het eerst een concessiebeleidsplan opgesteld. Om deze organisatie goed toe te rusten voor de uitvoering van haar taak voor de komende periode, adviseert de raad u:

- De RPO te vragen binnen een jaar een aangepast beleidsplan in te dienen, waarin duidelijker wordt beschreven wat de organisatie gaat doen, op welke wijze en binnen welke termijn. Zonder een concrete uitwerking van de plannen is het namelijk niet mogelijk om tot een prestatieovereenkomst tussen het Rijk en de RPO te komen.
- In overleg met de RPO nu al duidelijke prestatieafspraken te maken op het gebied van, in elk geval:
 - o Gebruik van non-lineaire mediaproductie
 - o Samenwerking met zowel de NLPO, de Lokale Publieke Omroep als met de Nederlandse Publieke Omroep
 - o Afstemming met de regionale dag- en nieuwsbladen en aandacht voor de stedelijke regio
- De RPO de opdracht te geven de regionale omroepen te ontwikkelen tot streekomroepen, waarbij de provinciale grenzen worden losgelaten. Dit raakt de strategie van de lokale omroepen; daarom moet er worden gewerkt aan vervlechting en samenhang met die organisaties.
- Binnen de Mediawet meer mogelijkheden te bieden voor publiek-private samenwerking, met name tussen media-instellingen op lokaal en regionaal terrein.
- Toe te werken naar een integratie van de Amsterdamse 'streekomroep' AT5 in de RPO, in het kader van het werken in een stedelijke regio.

Hieronder gaat de raad dieper in op het CBP en onderbouwt hij bovenstaande aanbevelingen.

Het Concessiebeleidsplan

Algemeen

Uit het CBP spreekt positiviteit, motivatie en ambitie. Net als andere media moeten regionale omroepen, onder invloed van het snel veranderende mediagebruik en -aanbod, hun positie, functie en taken opnieuw definiëren en daarmee hun eigen positie helder beschrijven.

Het CBP is een goede samenvatting van het heden, terwijl de raad juist ook graag een goed doordachte toekomstvisie had willen zien. Hierbij horen concrete en afrekenbare doelstellingen. Die bevat het CBP nu vrijwel niet. Ook mist de raad in het CBP een beschrijving van de eigen taak en positie van de koepel RPO. Het is daardoor onduidelijk wat de rol van de RPO is. De afzonderlijke omroepen worden beschreven, maar de plaats en positie, de taak, de opdracht en de verantwoordelijkheid van de RPO zelf worden niet verwoord.

Verschillende stakeholders op regionaal niveau (gemeenten, provinciebestuurders, dagbladuitgevers) en ook het Stimuleringsfonds voor de Journalistiek hebben gewezen op de precaire situatie van de regionale en lokale nieuwsvoorziening. Velen wijzen op de noodzaak tot samenwerking tussen alle mediapartijen op lokaal en regionaal niveau. In uw brief aan de Eerste Kamer constateerde u dat lokale publieke omroepen steeds belangrijker worden voor een onafhankelijke informatie- en cultuurvoorziening en dat samenwerking en meer eenheid tussen publieke omroepen op alle niveaus van essentieel belang zijn.¹

Er ontbreekt in het CBP helaas een analyse van het *Umfeld*: van de actuele mediasituatie in de regio, van de te verwachten mediaontwikkelingen in met name de stedelijke regio en op lokaal niveau, en van de rol die de RPO en de daarin samenwerkende regionale omroepen daarin spelen. Ook mist de raad een koppeling met onderzoeken, adviezen en beleidsbrieven van uw ministerie.

De RPO lijkt zich dit wel te realiseren en hoopt er het beste van; hij rekent erop dat de staatssecretaris coulant is in zijn beoordeling en meedenkt bij de vormgeving van beleid dat eigenlijk nog moet worden uitgestippeld. Daar valt in deze prille fase van de nieuwe organisatie wellicht begrip voor op te brengen, maar om daarvoor een periode van drie jaar te nemen, zoals de RPO vraagt is, zeker gezien de snelle ontwikkelingen op het gebied van technologie en online mediagebruik, volgens de raad niet verstandig.

¹ 'Lokale publieke omroep', brief van 23 november 2016

De raad heeft het CBP vooral beoordeeld op de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de publieke mediaopdracht. De meest opvallende zaken loopt hij hieronder langs.

Ambities

De RPO beschrijft in het CBP veel doelstellingen en ambities die nog niet concreet zijn uitgewerkt. Hierdoor is het niet duidelijk hoe en binnen welke termijn de RPO deze doelstellingen wil bereiken en wat daarvoor nodig is. Doordat de doelen nauwelijks worden gekwantificeerd, kan de RPO binnen de concessieperiode ook niet worden geëvalueerd op basis van hetgeen wordt beschreven. Een voorbeeld: 'Om aan te blijven sluiten bij de veranderende behoeften van het publiek gaan de regionale omroepen experimenteren met nieuwe journalistieke werkwijzen en innovatieve distributiemethoden.'² Wat zijn dat precies? Hoe zien die experimenten eruit? Wanneer zijn ze geslaagd?

Samenwerking

De raad mist een visie en bijbehorende keuzes als het gaat om de samenwerking met de landelijke en lokale publieke omroepen en andere partijen. Dat geldt bijvoorbeeld voor samenwerking met dagbladen en andere media-initiatieven in de regio. In het CBP staat o.a. dat de 'regionale publieke omroepen een leidende rol [hebben] in de productie van het regionale media-aanbod'.³ Hiermee lijkt aan het bestaan van regionale dag- en nieuwsbladen voorbij gegaan te worden, terwijl die een minstens zo belangrijke rol vervullen in de productie van regionaal nieuws. Daarnaast hebben omroepen en kranten soms hetzelfde verzorgingsgebied (al is dat bij de dag- en nieuwsbladen fijnmaziger dan bij de regionale, provinciaal georganiseerde omroepen), delen ze het online speelveld en hebben ze met dezelfde problemen te maken, zoals bijvoorbeeld teruglopende reclame-inkomsten. Uit het CBP blijkt niet hoe de regionale omroepen zich verhouden tot die dag- en nieuwsbladen en hoe zij zichzelf zien tussen andere aanbieders van nieuws.

In 2015 wees de raad op de noodzaak van een nieuwe vorm van een regionale publieke omroep; een die doordringt tot in de haarvaten van de samenleving en die gebaseerd is op samenwerking met andere partijen en waarbij ook publiek-private samenwerking (PPS) wordt bepleit.

² CBP, blz. 3

³ CBP, blz. 18

In dat advies, over een voorstel van ROOS⁴, constateerde de raad dat meer naar 'boven' wordt gekeken - naar de landelijke publieke omroep - dan naar 'beneden' - naar de lokale omroepen in de verzorgingsgebieden. Terwijl daar, op streek- en lokaal niveau, juist de gezochte haarvaten van de maatschappij zitten.

In verschillende studies is de penibele situatie van de regionale nieuwsvoorziening aangetoond. Om verdere verschraling van het informatieaanbod op lokaal en regionaal niveau tegen te gaan, adviseerde de raad toen, zoals ook beschreven is in *De tijd staat open* (2014), dat ROOS in zijn beleid meer nadruk zou moeten leggen op samenwerking - ook met lokale omroepen - in zogenaamde mediacentra. Partijen kunnen elkaar zo versterken, waarbij ook de burger baat zal hebben. Hoewel een aantal experimenten op dat gebied zijn mislukt, blijft de raad van mening dat een samenwerking bij het vergaren van het feitelijke nieuws en een gedeelde technische infrastructuur van grote waarde zijn voor de regionale/lokale nieuws- en informatievoorziening. Dat is een belangrijke manier om verdere verschraling in het media-aanbod te voorkomen.

Publieke en private media in de regio

Kijkend naar het veranderende mediagebruik, zal de strijd tussen publieke en commerciële regionale journalistieke organisaties om de aandacht van de nieuwsconsument zich uiteindelijk afspelen op het online platform. Volgens de private nieuwsorganisaties is juist daar sprake van een ongelijk speelveld. Regionale omroepen kunnen zich tenslotte met gebruik van rijkssubsidie online een sterke positie verwerven, maar doen dat inhoudelijk vooral met algemeen nieuws en het populaire *spotnews*: branden, aanrijdingen, criminaliteit, shownieuws, etc. De regionale publieke omroep moet vooral aanvullend zijn op wat wordt aangeboden door bijvoorbeeld commerciële omroepen en dag- en weekbladen. Regionale omroepen moeten de pluriformiteit en kwaliteit van de regionale journalistiek bewaken en de macht controleren door onder meer raadsvergaderingen te verslaan. Zij moeten erop letten commerciële media niet met belastinggeld uit de lokale markt weg te drukken. Hoewel de dagbladuitgevers niet staan te springen, blijft de raad van mening dat samenwerking tussen regionale nieuwsorganisaties van belang is om de kwaliteit van de regionale nieuwsvoorziening op peil te houden. Er zal daarvoor een vorm gevonden moeten worden die voor beide partijen vruchten kan afwerpen.

⁴ Advies over voorstel ROOS 'Het nieuwe publieke regionale mediabedrijf: betrokken en betrouwbaar'. Raad voor Cultuur, 13 augustus 2015.

Dat een dergelijke samenwerking kansrijk is, laat de bestaande samenwerking tussen sommige kranten van de Persunie en lokale publieke omroepen zien.⁵

Mediagebruik

De regionale omroepen verliezen vooral terrein door een verandering van het mediagedrag van het publiek. Hoewel de RPO erkent dat lineair kijken en luisteren minder wordt, blijft het toch nog steeds centraal staan in het beleid. Het CBP lijkt geschreven te zijn vanuit de idee dat er ook straks nog volop lineair televisie wordt gekeken en naar lineaire radio wordt geluisterd. De programmering (ook de streams) is voornamelijk lineair, terwijl er juist kansen liggen voor on demand luisteren en kijken. De programmering van de regionale omroepen, zoals gepresenteerd in het CBP, past niet bij de huidige trend in het mediagebruik, waarin kijkers en luisteraars vooral info tot zich nemen wanneer het hun uitkomt.

De raad leest in het CBP dat er maatwerk op streekniveau geleverd wordt, maar in dit verband wordt er ook gesproken over een programmaschema, een begrip in lineaire programmering. Door lineair programmeren is het echter lastiger maatwerk en programma's op streekniveau te leveren, zo meent de raad. Als dit lineaire denken verlaten wordt, is het eenvoudiger voor (kleine) clusters programma's te maken en om als streekomroep te functioneren.

Het is voor de raad niet duidelijk waarom de RPO schrijft: "Door nieuws-apps en andere snelle media neemt de urgentie om te kijken af."⁶ Dit gaat volgens de raad voornamelijk over landelijk nieuws. Dit landelijke aanbod zou echter geen concurrentie moeten vormen. Integendeel, als de regionale omroepen zich richten op nieuws dat dicht(er) bij de mensen in hun eigen woon- en leefomgeving staat, kun je je onderscheiden en een toegevoegde waarde creëren. Paragraaf 5.4 van het CBP over de samenwerking met lokale omroepen is wat dat betreft hoopgevend. Hier beschrijft de RPO precies waar het om zou moeten gaan: het verbinden van kennis en netwerken; hoe en met wat bereik je mensen? Helaas blijft dit onderdeel steken in onduidelijke voornemens. Wat zijn de afspraken, bijvoorbeeld op basis van reciprociteit? De RPO zou snel concrete afspraken moeten maken met de Lokale Publieke Omroep, zeker nu daar ook een koepelorganisatie is opgericht.

⁵ In september 2017 won de Groningse lokale omroep OOG-tv de Lokale Omroep Award voor beste videojournalistiek met hun maandelijks programma 'De stand van de Stad', dat in nauwe samenwerking met het Dagblad van het Noorden wordt geproduceerd.

⁶ CBP, blz. 27

Bereik

Het is goed om vast te stellen dat radio in het CBP een duidelijke positie heeft. De regionale omroepen hebben als taak in voorkomende gevallen op te treden als rampenzender en lineaire audio is daarvoor nog steeds het aangewezen middel. Dat betekent ook dat het medium gangbaar moet blijven en een logisch toevluchtsoord is in chaotische omstandigheden. Dat zal niet eenvoudig zijn, getuige de teruglopende luistercijfers. De RPO schrijft dat radio luisteren een grote verbondenheid heeft met de auto. Uit onderzoek van het Nationaal Luister Onderzoek blijkt dat niet het geval te zijn. Naar de regionale omroep wordt vooral thuis naar radio geluisterd: maar liefst 71% van de luisterminuten wordt thuis geconsumeerd en slechts 12% in de auto.⁷

In het CBP wordt het behaalde bereik van de regionale omroep via radio, televisie en online gegeven. Volgens de RPO is er de laatste jaren, na een daling, weer sprake van een kleine groei bij het televisiebereik. Hetzelfde geldt voor radio. Het online bereik blijft consequent groeien.⁸ De raad zet hier vraagtekens bij.

De RPO schrijft dat de regionale omroep ruim 5 miljoen tv-kijkers per week bereikt.⁹ Maar wat is ‘weekbereik’? Waarop is dit gebaseerd, wat is de maat en hoe wordt er gemeten? Bij de NPO wordt eronder verstaan: 15 minuten aaneengesloten kijken. Bij regionale omroepen wordt onder weekbereik verstaan: 1 minuut aaneengesloten kijken. Dat zegt volgens de raad wel erg weinig over of er echt gekeken wordt. Zelfs korte nieuwsreportages duren langer dan 1 minuut.

De raad komt bovendien tot een ander totaal weekbereik dan de RPO. Ook bij de ‘1 minuut meting’ blijkt uit officiële cijfers van SKO dat het totaalbereik voor de regionale omroepen niet 45% is (zoals in het CBP staat vermeld) maar 28,8%. Het veel hogere bereik dat in het CBP wordt vermeld, wordt veroorzaakt door het mengen van het landelijke kijkonderzoek met aanvullend onderzoek op regionaal niveau door Motivaction.¹⁰ Bereikcijfers van de landelijke en de regionale omroep zijn daardoor dan ook niet te vergelijken.

Onder alle Nederlanders ouder dan 10 jaar was het marktaandeel van de regionale radio in juli-augustus 2016 nog 10,5%; een jaar later is dit gedaald naar 9,3%.¹¹

⁷ Blijkt uit cijfers van het Nationaal Luisteronderzoek.

⁸ CBP, blz. 8

⁹ CBP, blz. 8

¹⁰ Methodologisch is dit wellicht onjuist, c.q. onwenselijk. In de bijlage vindt u een overzicht van het bereik op basis van door de raad opgevraagde cijfers.

¹¹ Bron: http://www.nationaalluisteronderzoek.nl/images/Persbericht_201708.pdf.

Volgens cijfers van het Nationaal Luisteronderzoek is het marktaandeel van de regionale radio sinds 2010 niet zo laag geweest. Bij de radiocijfers wordt in het CBP een gemiddeld marktaandeel genoemd. Overigens zegt het marktaandeel weinig over het feitelijke aantal luisteraars. De cijfers zouden veel inzichtelijker en zinniger zijn als zowel de relatieve als de absolute cijfers per regio getoond worden; wellicht dat er wel degelijk omroepen zijn waarvan het aantal kijkers en luisteraars (flink) gestegen is.

Provinciegrenzen

Het CBP is uitgegaan van de huidige situatie waarin het verzorgingsgebied van de regionale omroep in het algemeen de provincie is. De enige uitzondering is Zuid-Holland, waar twee omroepen zijn die niet provinciaal, maar regionaal georganiseerd zijn: RTV Rijnmond en Omroep West. In Noord-Holland is er een samenwerkingsverband tussen de lokale omroep AT5 en RTV N-H, maar een verdere uitsplitsing naar streekniveau is er daar niet.

De raad stelde al eerder de indeling van regionale omroepen langs provinciegrenzen ter discussie.¹² Naar zijn mening is die indeling niet langer vol te houden. Het valt bijvoorbeeld sterk te betwijfelen of een kijker in het Gooi geïnteresseerd is in wat er in Den Helder of Alkmaar gebeurt. De huidige indeling maakt het moeilijk om in de haarvaten van al die verschillende streken het nieuwsbloed te laten stromen. Terwijl dat juist van groot belang is.

Dat de verdeling van regionale omroepen langs provinciegrenzen lang niet altijd een logische is, blijkt ook uit het rapport *De veranderende geografie van Nederland*.¹³ Dit stelt dat veel regio's los te zien zijn van de provincie waarin ze liggen. Het zijn gebieden met eigen sociale, economische en culturele verbanden - en dus met eigen mediabehoefte - die provinciegrenzen kunnen overschrijden. In de Memorie van Toelichting bij de wijziging van de Mediawet 2008 schrijft het kabinet: 'Wanneer het bestel onveranderd blijft, zullen zij hun relevantie steeds verder verliezen'.¹⁴ Dit gaat om zowel de landelijke als de regionale publieke media-instellingen. Om 'toekomstbestendig' te worden, moeten ze in staat zijn hun 'specifieke eigen regionale identiteit en cultuur' uit te dragen.

¹² Onder andere in: 'AT5 - aanvullend advies voorstel ROOS Het nieuwe publieke regionale mediabedrijf: betrokken en betrouwbaar.' Raad voor Cultuur, 7 oktober 2015.

¹³ Door Regioplan/Atelier Tordoir, in opdracht van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

¹⁴ 34 264. Nr. 3. Wijziging van de Mediawet 2008 in verband met het toekomstbestendig maken van de publieke mediadienst

Opvallend genoeg wordt het rapport *Maatwerk in de regio* niet genoemd in het CBP. Uit dit rapport blijkt dat de RPO beschikt over profielen van 57 zogeheten mediaregio's. Bij de bepaling hiervan is gekeken naar de culturele en infrastructurele samenhang en de daarbij behorende mediaconsumptie. Binnen die samenhang zou in een gedecentraliseerd model wel een verdere opsplitsing in mediakernen kunnen plaatsvinden, om de eigenheid van de stedelijke regio's niet te laten ondersneeuwen door de grote stad. Dit is een andere indeling dan de RPO beschrijft, waarin de 12 regionale omroepen de provincies bedienen en maatwerk leveren op streekniveau. De indeling die de raad voor ogen heeft - waarbij er mediakernen bestaan, waaronder streekomroepen functioneren - zal er naar zijn mening voor zorgen dat omroepen hun functie als informatieverschaffer en bewaker van de democratie beter kunnen uitvoeren.

In dit verband wijst de raad op een interessant experiment van journalist Jacky de Vries in Noord-Holland, waarbij RTV-NH nauw samenwerkt met lokale omroepen en andere plaatselijke 'mediapartners'.

De ideeën voor onderwerpen komen van onderaf, RTV-NH helpt bij het invullen en uitwerken en kijkt of er een bredere verspreiding (geschikt voor andere streken) inzit. De Vries wil uiteindelijk af van het centrale regionale journaal, dat gepresenteerd en uitgezonden wordt vanuit een centrale studio, met een provinciale invulling. Hij voorziet een niet-lineaire streaming van nieuwsvoorziening waarbij audio- en videonieuws/achtergronden per streek zijn gegroepeerd.¹⁵

Terecht schrijft de RPO in het CBP dat "De journalisten van de regionale omroepen midden in de samenleving [staan] en als eerste [zien] hoe onze maatschappij, wijken, buurten en straten zich ontwikkelen. De verslaggeving in en over deze gebieden is inhoudelijk sterk, dichtbij, betrouwbaar en herkenbaar."¹⁶ De raad is het hiermee eens en het laat, wat hem betreft, precies de argumentatie zien die pleit voor streekomroepen, en niet voor omroepen die hoofdzakelijk de provinciegrenzen volgen.

Nu de provincies niet langer de regionale omroepen financieren, is het ook gemakkelijker geworden het verzorgingsgebied niet meer te definiëren volgens de provinciegrenzen. De RPO schrijft dat de regionale omroepen samenwerking zoeken ter versterking van de regionale journalistiek. Dat kan ook van betekenis zijn voor stedelijke regio's die provincie-overschrijdend zijn. Ook wil de RPO de samenwerking met de lokale media met prioriteit uitbouwen. Dat gaat in de richting van een focus op stedelijke regio's die over provinciegrenzen heen kan gaan.

¹⁵ *Een sloot vol kiezelstenen. Lokale journalistiek in een nieuwe tijd*, Jacky de Vries.

¹⁶ CBP, blz. 16

Hiermee geeft het CBP een aanzet in de goede richting; de raad had echter graag gezien dat ook de concretisering hiervan ter hand zou zijn genomen en dat doelstellingen in omvang en oplevertijd genoemd zouden zijn.

Bij het afschudden van de provinciegrenzen door de vorming van streekomroepen, of in elk geval stad- of streekgebonden journalistieke productie-eenheden, zou het ook logisch zijn dat de Amsterdamse lokale omroep AT5 op termijn een volwaardige plaats binnen de RPO krijgt. De raad heeft u daarover eerder geadviseerd¹⁷: het gaat hier bij uitstek om een lokale omroep met de omvang van een regionale, die de haarvaten van de samenleving in de regio weet te vinden. Het is hierbij ook van belang nu deze beslissing te nemen, omdat anders pas over acht jaar (de tijdspanne van het CBP) tot een nieuwe indeling gekomen kan worden.

Ten slotte

Een beleidsplan dat maar liefst acht jaar bestrijkt, dient onderbouwd te worden door een visie die is gebaseerd op een analyse van de huidige situatie, van de nu zichtbare trends en de te verwachten ontwikkelingen. De RPO heeft voor een dergelijk plan blijkbaar onvoldoende tijd gehad. Maar de raad vindt dat de RPO nu stappen moet zetten om die heldere toekomstvisie op te schrijven en daarbij duidelijke afspraken en afrekenbare doelstellingen formuleert. Pas dan omarmt de RPO de toekomst en beschrijft hij duidelijk de eigen journalistieke positie in de regio: tot in de haarvaten van de samenleving. De raad adviseert u de RPO zo'n plan binnen een jaar te laten opstellen.

Vriendelijke groet,

Marijke van Hees
Voorzitter

Jeroen Bartelse
Directeur

¹⁷ 'AT5 - aanvullend advies voorstel ROOS Het nieuwe publieke regionale mediabedrijf: betrokken en betrouwbaar.' Raad voor Cultuur, 7 oktober 2015.

BIJLAGE

De RPO geeft de volgende percentages over weekbereik televisie: 46% (2010) en 45% (2016). Volgens SKO zijn deze percentages gebaseerd op de rekenmaat van 1 minuut per week aaneengesloten kijken. Als we de rekenmaat van de NPO hanteren (15 minuten aaneengesloten kijken), dan zou het bereik van de regionale omroepen zijn:

Doelgroep	Zender	Week 1 t/m 52 (2016) Gemiddeld weekbereik (%) bij bereikseis:		
		1 minuut	5 minuten	15 minuten
6+	Omrop Fryslân Televisie	3,5	1,3	0,8
	TV Noord	4,1	1,9	1,1
	TV Drenthe	3,7	1,5	0,7
	TV Oost	4,0	1,9	1,2
	TV Gelderland	5,8	3,6	2,5
	Kanaal 9 Utrecht	3,0	1,3	0,7
	TV Flevoland	2,5	0,6	0,2
	TV Noord-Holland	3,9	2,0	1,0
	Omroep West	4,2	1,7	0,8
	TV Rijnmond	3,5	1,7	0,9
	TV Zeeland	3,5	1,1	0,4
	Omroep Brabant TV	5,7	3,2	1,9
	L1 TV	4,2	2,2	1,4
		Totaal	28,8	17,1
13+	Omrop Fryslân Televisie	3,6	1,4	0,8
	TV Noord	4,3	2,0	1,2
	TV Drenthe	3,9	1,6	0,8
	TV Oost	4,2	2,1	1,3
	TV Gelderland	6,1	3,8	2,7
	Kanaal 9 Utrecht	3,2	1,4	0,8
	TV Flevoland	2,7	0,7	0,2
	TV Noord-Holland	4,2	2,1	1,1
	Omroep West	4,5	1,9	0,9
	TV Rijnmond	3,7	1,8	1,0
	TV Zeeland	3,7	1,2	0,5
	Omroep Brabant TV	6,1	3,4	2,0
	L1 TV	4,4	2,3	1,5
		Totaal	30,3	18,3

Bron: SKO

Hierbij wordt duidelijk dat ook bij 1 minuut bereik de officiële cijfers van SKO (totaal voor de regionale omroepen) niet 45% is, maar 28,8%. Dit wordt veroorzaakt door het mengen van het landelijke kijkonderzoek met aanvullend onderzoek op regionaal niveau door Motivaction.